

Evankeliumi Matteuksen mukaan (Matt.12:33-37)

Jeesus sanoi:

”Jos puu on hyvä, sen hedelmäkin on hyvä, mutta jos puu on huono, sen hedelmäkin on huono. Hedelmästä puu tunnetaan. Te käärmeen sikiöt, kuinka teidän puheenne voisi olla hyvää, kun itse olette pahoja! Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esiin hyvää, paha ihminen pahuutensa varastosta pahaa. Minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset lausuvat, heidän on tuomiopäivänä tehtävä tili. Sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan syylliseksi.”

Sanoilla on valtava voima.

Sanat vaikuttavat ja jättävät jäljen.

Sanat luovat toivoa ja syöksevät ahdistukseen.

Kaikki tämän sunnuntain Raamatun kohdat viestittävät puheen ja sanojen merkityksestä.

”Syvä kuin meri on harkittu puhe.”

”Kielen varassa on elämä ja kuolema.”

”Kaikki eläimet ihminen kesyttää, mutta kieltä ei yksikään ihminen pysty kesyttämään.”

”Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu.”

”Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esiin hyvää, paha ihminen pahuutensa varastosta pahaa.”

Sananlaskujen kirja, Jaakobin kirje ja Jeesuksen puhe – ne kaikki kuvaavat havainnollisesti, mitä sanat saavat aikaan:

hyvää ja pahaa, siunausta ja kirousta, elämää ja kuolemaa.

Näitä Raamatun kohtia ei tarvitse paljon tulkita eikä selittää. Jokaisella on omaa ja varsin henkilökohtaista kokemusta sanojen vaikutuksesta.

Usein ensimmäisenä mieleen nousevatkin ne sanat, jotka itsellemme on sanottu. Mieleen muistuu kirkaasti ja kipeästi, milloin ja missä meitä on loukattu, satutettu, mitätöity, haavoitettu, alistettu.

Samoin palautuvat mieleen ne sanat, joilla on kannustettu, lohdutettu, rohkaistu, välitetty hyväksyntää ja rakkautta.

Sanoilla on valtava voima. Ne vaikuttavat ja jättävät jäljen, joka säilyy.

Jäin miettimään, että muistanko paremmin itselleni sanotut rohkaisevat tai loukkaavat sanat kuin sen, miten ja millä tavalla itse puhun toisille?

Ymmärrätkö, että omilla sanoillani on samanlainen vaikutus ihmisiin kuin

heidän sanoillaan minulle? Ja jos ymmärrän, niin kuuluuko se puheissani? Näkyykö se tavassani puhua toiselle ihmiselle?

Niin kuin toisten ihmisten, niin myös omat sanani välittävät hyvää ja paha, siunausta ja kirousta, elämää ja kuolemaa.

Olisiko syytä pysähtyä ja katsoa peiliin, millaisia sanoja omasta suustani lähtee? Tämän pyhän Raamatun kohdat ovat kuin peili, josta jokainen voi – jos uskaltaa - katsoa ja pohtia omaa puhettaan ja omia sanojaan. Millaisia sanoja suustani päästän? Millainen on sydämeni?

Sillä mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu. Syvältä sydäimestä kumpuavat ihmisen ajatukset ja puheet. Sanat ovat kuin lähde, josta pulppuaa raikasta ja virkistävää tai sitten pilaantunutta ja myrkyttävää vettä.

Sanojen merkitys ja vaikutus näkyvät kaikkialla ja kaikissa ihmissuhteissa: parisuhteessa, vanhempien ja lasten välillä, sukulaisten ja naapureiden kesken, työpaikoilla ja vapaa-ajalla, harrastuksissa ja seurakunnassa sekä tietysti myös netissä erilaisilla keskustelupalstoilla.

Puhuttu ja kirjoitettu sana on kuin luoti, jota ei saa takaisin.

Kun sen on kerran sanonut tai kirjoittanut, niin se jää elämään ja vaikuttamaan joko hyvää tai paha.

Sillä on merkitystä, miten kohtaan ihmisen, vaikkapa uuden naapurin tai uuden työtoverin ja mitä sanon hänelle? Sanat vaikuttavat häneen, kokeeko hän olevansa tervetullut joukkoon vai ei? Mutta sanat vaikuttavat myös minuun ja keskinäiseen suhteeseemme sekä myös koko yhteisön ilmapiiriin joko myönteisesti tai kielteisesti.

Kirkossa ja seurakunnassa on myös hyvä pysähtyä kyselemään, miten kohtaamme toisemme ja millaisia sanoja käytämme?

Se, miten puhun yhdelle ihmiselle, vaikuttaa paljon laajemmalle.

Niin hyvät, siunaavat sanat kuin ilkeät, tuomitsevat sanat jatkavat matkaansa vaikuttaen ihmisiin, ihmisten välisiin suhteisiin ja koko seurakuntaan yhteisönä.

Sana on kuin kivi, jonka heität veteen. Kun kivi uppoaa, niin siitä lähtevä jälki leviää usean ympyrän muotoisina renkaina hyvinkin laajalle.

Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu, opettaa Jeesus. Ajatukset, sanat, teot ja asenteet ovat syvällä ihmisessä ja sieltä ne kumpuavat esiin ja vaikuttavat kaikkeen vuorovaikutukseen ja elämään hyvällä tai pahalla tavalla.

Miten tähän sanojen merkitykseen liittyy tämän sunnuntain aihe ”Jeesus parantajamme”? Mielenkiintoista on, että ensimmäisen ja kolmannen vuosikerran evankeliumiteksteissä Jeesus kohtaa kuuron ja sokean ihmisen. Hän parantaa heidät. Vain tässä toisen vuosikerran evankeliumissa puhutaan

kielen ja sanojen merkityksestä ja voimasta, jotka antavat tai tuhoavat elämää. Eikö Hänelle, joka saa kuurot kuulemaan ja sokeat näkemään, eikö Hän voisi myös auttaa ihmistä, joka ei kykene kesyttämään kieltään eikä muuttamaan sydäntään? Uskon, että Hän voi.

Sillä Jeesus on Hän, josta Johannes evankeliumissaan sanoo:

”Alussa oli Sana. Sana oli Jumalan luona ja Sana oli Jumala.

Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme. Me saimme katsella hänen kirkkauttaan, kirkkautta, jonka Isä ainoalle Pojalle antaa. Hän oli täynnä armoa ja totuutta.”

Jos ihmisen sanoilla on valtava voima, niin Jumalan Sanalla on vielä paljon suurempi voima ja vaikutus. Se ulottuu tästä elämästä myös kuoleman rajan yli. Jeesuksen edessä ihminen ehkä uskaltaa katsoa totuutta itsestään ja nähdä sydämensä tila, josta nousee sekä hyvää että pahaa. Hänen edessään ehkä uskaltaa myöntää ja tunnustaa pahat, ilkeät, vähättelevät, tuhovavat ajatukset ja sanat. Sillä Jeesus ei ole täynnä vain totuutta, vaan myös täynnä armoa.

Yksi alkukirkon vanhimpia rukouksia oli:

”Jeesus, Jumalan Poika, maailman Vapahtaja, armahda minua.”

Se oli sekä synnintunnustus että uskontunnustus. Siinä ihminen tunnustaa, että on syntinen ja tarvitsee anteeksiantoa ja armoa. Samalla hän luottaa Jeesukseen, joka armahtaa, antaa anteeksi ja rakastaa. Hänen rakkautensa on se lähde, josta kumpuaa rakkautta ja lämpöä sydämiin ja ihmisten välisiin kohtaamisiin.

”Jeesus, Jumalan Poika, maailman Vapahtaja, armahda minua.”

Mitä vaikuttaisi sanoihimme, jos ja kun toistamme tätä rukousta pitkin päivää tai vaikka edes aamulla ja illalla? Laittaisiko rukous asenteitamme ja ajatuksiamme armollisemmille urille? Kumpuaisiko sydämestämme helpommin siunauksen sanoja?

”Jeesus, Jumalan Poika, maailman Vapahtaja, armahda minua.”